

Βρυξέλλες, 7 Ιουνίου 2017
(OR. en, de)

10080/17

Διοργανικός φάκελος:
2015/0287 (COD)

JUSTCIV 139
CONSOM 248
DIGIT 160
AUDIO 86
DAPIX 227
DATAPROTECT 114
CULT 85
CODEC 1001

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 9901/17 + ADD 1, 9832/17, 9833/17

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 15251/15

Θέμα: Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου (πρώτη ανάγνωση)
- Γενική προσέγγιση
= Δηλώσεις των αντιπροσωπιών προς καταχώριση στα πρακτικά του Συμβουλίου

Επισυνάπτεται για τις αντιπροσωπίες στο Παράρτημα κοινή δήλωση των αντιπροσωπιών της Πορτογαλίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ρουμανίας και της Κύπρου, δήλωση της αντιπροσωπίας της Αυστρίας και κοινή δήλωση των αντιπροσωπιών της Λετονίας, της Λιθουανίας και του Λουξεμβούργου προς καταχώριση στα πρακτικά του Συμβουλίου (Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις), 8-9 Ιουνίου 2017.

Το έγγραφο 9833/17 περιέχει επιπλέον δήλωση της αντιπροσωπίας της Τσεχικής Δημοκρατίας προς καταχώριση στα πρακτικά του Συμβουλίου (Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις), 8-9 Ιουνίου 2017.

**Κοινή δήλωση της Πορτογαλίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ρουμανίας και της Κύπρου
προς καταχώριση στα πρακτικά του Συμβουλίου**

Η Πορτογαλία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Ρουμανία και η Κύπρος επιφυλάσσουνται του δικαιώματός τους να επιδιώξουν βελτιώσεις στις μελλοντικές διοργανικές διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αναμένουν ότι ο τριμερής διάλογος θα οδηγήσει σε μια πιο φιλόδοξη οδηγία υπέρ της προστασίας των καταναλωτών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως στις διατάξεις που αφορούν την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης στον προμηθευτή.

Η συμβιβαστική λύση που πρότεινε η Προεδρία για ένα έτος μέγιστης εναρμόνισης δεν ευθυγραμμίζεται με τα δύο έτη ελάχιστης εναρμόνισης που προσδιορίζονται ως χρονικό όριο για την ευθύνη του προμηθευτή (νόμιμη εγγύηση), δυσχεραίνοντας έτσι αδικαιολόγητα την προστασία των καταναλωτών μας σε ό,τι αφορά το ψηφιακό περιεχόμενο ή τις ψηφιακές υπηρεσίες, που είναι συνήθως πολύ περίπλοκα.

Δεν είναι λογικό να αναμένει κανείς ότι οι καταναλωτές μπορούν να κατανοήσουν πλήρως το εν λόγω ψηφιακό περιεχόμενο ή ψηφιακές υπηρεσίες, και ακόμα λιγότερο ότι είναι σε θέση να αποδείξουν ύστερα από ένα έτος την έλλειψη συμμόρφωσης προμηθειών που παρέχονται εφάπαξ.

Στην περίπτωση της Πορτογαλίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ρουμανίας και της Κύπρου, η μέγιστη εναρμόνιση του ενός έτους για την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης και η έλλειψη ευθυγράμμισης με το προτεινόμενο χρονικό όριο των δύο ετών για την ευθύνη του προμηθευτή (νόμιμη εγγύηση) θα αποτελέσουν σημαντικό εμπόδιο στην προστασία των καταναλωτών.

Παρά τις ανησυχίες της σχετικά με την απαίτηση για ειδικό καθεστώς εγγύησης όσον αφορά τις συμβάσεις προμήθειας ψηφιακού περιεχομένου, η Αυστρία συμμετείχε πάντοτε ενεργά και εποικοδομητικά στις διαπραγματεύσεις που πραγματοποιήθηκαν στους κόλπους της ομάδας του Συμβουλίου. Για αυτόν τον λόγο μας λυπεί πολύ περισσότερο το γεγονός ότι πολλές από τις προτάσεις της Αυστρίας, είτε αφορούσαν θέματα περιεχομένου είτε ζητήματα νομικής διατύπωσης, δεν αποτυπώνονται στο τρέχον συμβιβαστικό κείμενο, παρότι έλαβαν τη στήριξη άλλων κρατών μελών. Αν και σημειώθηκε πρόοδος κατά τις διαπραγματεύσεις, το συμβιβαστικό κείμενο εξακολουθεί να περιέχει στοιχεία που είναι ασαφή και θα προκαλέσουν σοβαρή ανασφάλεια δικαίου. Αυτό ισχύει ιδίως για τις διατάξεις οι οποίες αφορούν το ψηφιακό περιεχόμενο που είναι ενσωματωμένο σε προϊόντα. Για λόγους διαφάνειας της ρύθμισης, θα έπρεπε να θεσπιστούν για τα προϊόντα αυτά κανόνες τους οποίους να μπορούν να ακολουθούν εύκολα οι καταναλωτές, οι προμηθευτές και όσοι ασκούν νομικά επαγγέλματα, ώστε να αποφεύγονται προβλήματα διαφοροποίησης. Δυστυχώς, η τρέχουσα μορφή του κειμένου ουδόλως ανταποκρίνεται στην απαίτηση αυτή. Η ασαφής νομική διατύπωση επηρεάζει επίσης τις διατάξεις σχετικά με την έναρξη του χρονικού ορίου για την εγγύηση [άρθρο 9α παράγραφος 3 στοιχείο ii)] και για την καταγγελία των συμβάσεων [άρθρο 13α παράγραφος 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 13β παράγραφος 3)].

Επιπλέον, δεν επιτυγχάνεται πάντοτε η σωστή ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων των προμηθευτών και των καταναλωτών. Όσον αφορά το ζήτημα της αντιστροφής του βάρους της απόδειξης στο άρθρο 10 παράγραφος 1α, η Αυστρία ήταν πάντοτε υπέρ της θέσπισης εξάμηνου χρονικού ορίου για την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης. Οι διατάξεις που προβλέπουν ετήσιο χρονικό όριο για την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης και οι διατάξεις για την εγγύηση στο πλαίσιο συμβάσεων χωρίς καταβολή τιμήματος με επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προκαλούν σοβαρή επιβάρυνση των προμηθευτών. Από την άλλη πλευρά, το ουσιαστικά απεριόριστο μονομερές δικαίωμα του προμηθευτή να τροποποιεί το περιεχόμενο συνιστά υποβάθμιση της θέσης του καταναλωτή. Για το θέμα αυτό, όπως έχει προτείνει επανειλημμένως η Αυστρία, πρέπει να ενσωματωθεί κριτήριο που να λαμβάνει επαρκώς υπόψη τα συμφέροντα του καταναλωτή, όπως το αν η τροποποίηση είναι τέτοια που μπορεί ευλόγως να αναμένεται ότι θα γίνει δεκτή από τον καταναλωτή.

Τέλος, οι διατάξεις που περιέχονται στην πρόταση συνδέονται στενά με αυτές της παράλληλης πρότασης για ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για τις διαδικτυακές και άλλες εξ αποστάσεως πωλήσεις αγαθών, και συνεπώς η εγγύηση για τις συμβάσεις προμήθειας ψηφιακού περιεχομένου πραγματικά δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται χωριστά.

Κοινή δήλωση της Λετονίας, της Λιθουανίας και του Λουξεμβούργου προς καταχώριση στα πρακτικά του Συμβουλίου

Τα ταχέως αναπτυσσόμενα ψηφιακά προϊόντα όπως το ψηφιακό περιεχόμενο είναι μια από τις βασικές κινητήριες δυνάμεις για την ανάπτυξη της ψηφιακής οικονομίας. Για τον λόγο αυτό, η Λετονία, η Λιθουανία και το Λουξεμβούργο (εφεξής *τα κράτη μέλη*) εκφράζουν την ικανοποίησή τους για το γεγονός ότι η οδηγία έχει ως στόχο να βελτιώσει την ομαλή λειτουργία της ψηφιακής ενιαίας αγοράς με τον καθορισμό ενιαίων κανόνων για την προστασία των καταναλωτών σε ό,τι αφορά συμβάσεις για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου. *Τα κράτη μέλη* πιστεύουν συνολικά ότι η γενική προσέγγιση επιτυγχάνει μια λεπτή ισορροπία ανάμεσα στα διαφορετικά συμφέροντα των κρατών μελών, καθώς και ανάμεσα στο υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών και το φιλικό προς τις επιχειρήσεις περιβάλλον. Ως εκ τούτου, *τα κράτη μέλη* στηρίζουν τη γενική προσέγγιση.

Παρόλ' αυτά, *τα κράτη μέλη* επιθυμούν να εκφράσουν τον προβληματισμό τους για ορισμένες πτυχές του κειμένου που εγκρίθηκε σήμερα.

Δεδομένου ότι ήδη υφίστανται προβλήματα στην πράξη, τα οποία σχετίζονται κυρίως με τους διαφορετικούς κανονισμούς σε κάθε χώρα, η αρχή της πλήρους εναρμόνισης έχει καίρια σημασία για την ολοκλήρωση της εύρυθμης ενιαίας αγοράς τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τις επιχειρήσεις. Συνεπώς, *τα κράτη μέλη* εκφράζουν απογοήτευση για το γεγονός ότι η αρχική πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αποδυναμώθηκε με το να επιτραπεί στα κράτη μέλη να διατηρήσουν διαφορετικές εθνικές διατάξεις για ορισμένα στοιχεία της οδηγίας, ιδίως σχετικά με τις περιόδους νόμιμων εγγυήσεων, την καταγγελία συμβάσεων απεριόριστου χρόνου και τις συνέπειες της καταγγελίας συνδυαστικών συμβάσεων. Με αυτό τον τρόπο, θα παραμείνουν κανονιστικοί φραγμοί στο διασυνοριακό εμπόριο και, ως εκ τούτου, θα διατηρηθεί ο κατακερματισμός της ενιαίας αγοράς, πράγμα που στερεί από τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις τα οφέλη της πραγματικά ολοκληρωμένης ψηφιακής ενιαίας αγοράς. Οποιαδήποτε περαιτέρω απόκλιση, ακόμα και μικρή, από το επίπεδο εναρμόνισης θα θέσει σε κίνδυνο τον στόχο ολόκληρης της οδηγίας.

Τα κράτη μέλη επιφυλάσσονται του δικαιώματός τους να επιμείνουν στον προβληματισμό που εκφράζεται παραπάνω σε μελλοντικές διοργανικές διαπραγματεύσεις.
